

לגביך עלת העלות, כגוף, שאתה הוא שמיחד אותם ומקרב אותם, ולכן אמונתך בהם, ואתה אין נשמה עליך, שתהיה אתה כגוף אליה, שאתה הוא נשמה לנשמות, ואין נשמה עליך, ולא אלוה עליך. אתה מחוץ לפל, ובתוך הפל, ולכל צד, ולמעלה מהכל, ולמטה מהכל. ואין אלוה אחר למעלה ולמטה ומכל צד, ומתוך עשר הספירות, שמהם הפל, ובהם הפל תלוי, ואתה בכל ספירה, בארפה ורחבה, למעלה ולמטה, ובין כל ספירה וספירה, ובכפי כל ספירה וספירה.

ואתה הוא שמקרב את הקדוש ברוך הוא לשכינתו בכל ספירה וספירה, ובכל הענפים של המאורות שתלויים מהם, כעצמות, וגידים, ועור, וכשר, התלויים מן הגוף. ואתה אין לך גוף, ולא איברים, ואין לך נקבה. אלא אחד בלי שני. יהי רצון שלך, שתקרב אתה את השכינה לקדוש ברוך הוא בכל הדרגות שהן אצילות שלה, שהן נשמות של בעלי מדות. נשיאי ישראל. חכמים. נבונים. חסידים. גבורים. אנשי אמת. נביאים. צדיקים. מלכים. פלם מאצילות, שיש אחרים של בריאה.

שהשכינה היא קרבן, שמן המשחה. מימין שמן למאור, כגון (בראשית א) את המאור הגדל. שמן משחת קדש הוא מצד השמאל, שנאמר בו וקדשת את הלויים. שמן פתית הוא מצד של צדיק, שהוא כותש פתישות מאיברים, שהם זיתים, להוריד שמן לגבי פתילה, פתיל תכלת. והגבורה משם היא יראה, ולויים שומרים המקדש.

ומשם מצוה לירא מן המקדש, והיא מצות עבודת הלויים במקדש בעשרים וארבע משמרות לויים שבהן היו מזמרים לויים בשירה ובזמרה לפניך להעלות שכינה, שהיא שירה וזמרה, בהם

כנשמתין לגבי כורסייא ומלאכין, הכי אינון לגבך עלת העלות, כגופא, דאנתה הוא דמיחד לזן, ומקרב לזן, ובגין דא אמונה דילך בהזן, ואנתה לית עלך נשמתא, דתהוי אנת כגופא לגבה, דאנתה הוא נשמה לנשמות, ולית נשמה עלך, ולא אלהא עלך, אנת לבר מפלא, ולגאו מפלא, ולכל סטרא, וילעילא מפלא, וילתתא מפלא. ולית אלהא אתרא, עילא ותתא, ומפל סטרא, ומלגו דעשר ספירן, דמנהזן פלא, ובהזן פלא תליא ואנת בכל ספירה, בארפה ורחבה, עילא ותתא, ובין כל ספירה וספירה, ובכפי כל ספירה וספירה.

ואנתה הוא דמקרב לקודשא בריך הוא ושכינתיה, בכל ספירה וספירה, ובכל ענפין דנהורין דתלנין מנהזן, כגרימין, וגידין, ועור, וכשר, דתלנין מן גופא. ואנת לית לך גופא, ולא אברים, ולית לך נוקבא. אלא אחד בלא שני. יהא רעוא דילך, דתקרב אנת שכינתא לגבי קדשא בריך הוא, בכל דרגין דאינון אצילות דילה, דאינון נשמתין דבעלי מדות. נשיאי ישראל. חכמים. נבונים. חסידים. גבורים. אנשי אמת. נביאים. צדיקים. מלכים. פלהו דאצילות. דאית אתרנין דבריאה.

דשכינתא איהי קרבן, שמן המשחה. מימינא שמן למאור, כגון (בראשית א) את המאור הגדול. שמן משחת קדש איהו מסטרא דשמאלא, דאתמר בה וקדשת את הלויים. שמן פתית, איהי מסטרא דצדיק, דאיהו כתיש פתישין מאברין דאינון זיתים, לאתתא משחא לגבי פתילה. פתילה תכלא. וגבורה מתמן איהי יראה, ולויים שומרין המקדש.

ומתמן פקודא לירא מן המקדש, ואיהו מצות עבודת הלויים במקדש בכ"ד משמרות לויים דבהזן לויים בשירה ובזמרה הוו מזמרין קדמך, לסלקא שכינתא

והגבורה משם היא יראה, ולויים שומרים המקדש, והיא מצות עבודת הלויים במקדש בעשרים וארבע משמרות לויים שבהן היו מזמרים לויים בשירה ובזמרה לפניך להעלות שכינה, שהיא שירה וזמרה, בהם